

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník X

Paříž

Číslo 3

květen-srpen 1979

*KDE JSEM JÁ, TAM BUDE I MŮJ SLUŽEBNÍK
(Jn 12, 26)*

Kristus, jehož zmrtvýchvstání jsme v liturgii slavili před několika dny, ještě dlímezi svými apoštoly, a teprve jeho Nanebevstoupení vytvoří s konečnou platností situaci, ve které církev od té doby žije a ve které tedy žijeme i my, křesťané dvacátého století. Od Nanebevstoupení zasedl Kristus po pravici Otcově, zároveň ale zůstává s námi až do konce času.

Kristus v nás - to je sice neobvyklý způsob existence, ale kdo se někdy setkal s některým z oněch mužů či žen *Božích*, kteří i dnes žijí v našem středu, ten dokáže pochopit, co znamená výraz *Kristus žijící v nás*.

Kristus ve slávě Boží je možná na první pohled jasnější - ve skutečnosti ovšem je mnohem méně jasné, jaký *obsah* tento výraz v sobě ukrývá. Kdo z nás si

nikdy nepoložil otázku, jak to tam v té slávě Boží asi vypadá? I lidé nevěřící nám ji často kladou, ať už z naivní zvědavosti, nebo třeba jen proto, aby se utvrdili prostřednictvím naší odpovědi ve vlastním odmítavém postoji k celému křesťanství.

Představy, které si nevyhnutelně každý z nás dělá o posmrtném životě, musíme posuzovat podle slov apoštola Pavla v dopise do města Korintu: *oko lidské nevidělo, ucho lidské neslyšelo a na mysl lidskou nevstoupilo*, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Jeden katolický myslitel to vyjádřil takto: představy si musíme nějaké udělat - ale zrovnotak musíme vědět, že se skutečnosti, kterou nám mají přiblížit, více *nepodobají*, než podobají; že jsou blíže omylu, než skutečnosti. Asi jako představy slepého od narození o tom, co je to červená barva.

Na Velký Pátek vysílala televize pořad, ve kterém s několika dalšími účastníky vystupoval v rozhovoru také proslulý *abbé Pierre*, známý i českým čtenářům z knihy o jeho díle pro ubožáky v pařížské oblasti, která nese název *Hadráři z Emaus*. Ten v televizi řekl, že věčnost v sobě nese každé hnutí lásky; čím je láska hlubší, tím více touží po tom, aby *trvala*. Navíc v sobě každý čin z opravdové lásky obsahuje něco z té trvanlivosti a hluboká láska jemu, který zasvětil celý život službě druhým, dává zakoušet věčnost. *Jiná věčnost mě nezajímá*, v mém životě, řekl pak závěrem jako odpověď na otázku.

Na první pohled provokativní odpověď, ale - nemáme v našich českých pohádkách o Kristu Pánu, jak putoval po Čechách, obdobu v pohádce o Petrovi, který je nespokojen, že musí chodit po Čechách pěšky, zatímco na loukách se pase tolik krásných koní? Pán mu koně slíbí, jestliže se zbožně pomodlí jeden jediný otčenáš. Petr dojde sotva k "přijď království tvé ..." - pak už to ale nevydrží a obrátí se na Krista Pána s otázkou "a bude ten kůň už i osedlaný?" "I bude, Petře, bude", odpovídá Kristus, "*jenže ty ho nedostaneš!*"

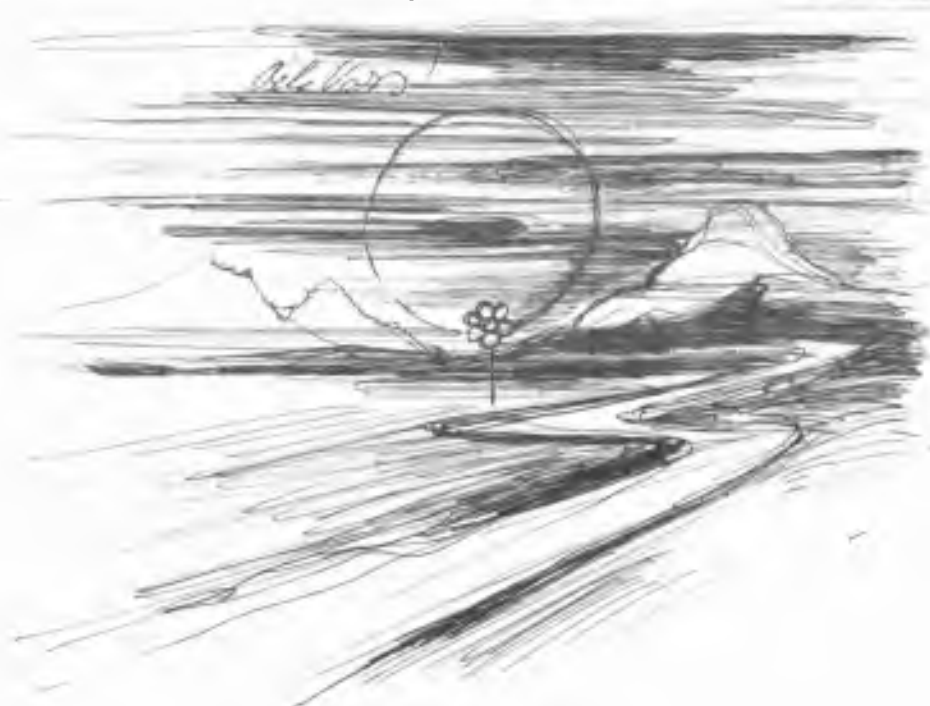
Pomoci vám bohužel neumím - ale nepočkalo by to den dva, že byste vy mně pomohl na stavbě?

(Abbé Pierre k někomu, kdo si chtěl vzít život)

Anna

Kde se vzala tu se vzala
u srdce mi hajá
modrooká panna
žežulička uplakaná

Bylinka vonná májová
k milému Bohu se upíná
v červáncích usíná

DRAHÍ BRÁTRĚ,

- jako všichni jezuité, duchovní synové sv. Ignáce z Loyoly, tak i já mám před sebou - po ukončení všech studií - ještě dvě důležité etapy:
- poslední, slavné sliby
 - přípravu na ně.

Ke slibům je každý z nás vyzván představenými a v době, kterou určí oni sami. Přípravou, které se říká *třetí probace*, mám z rozhodnutí představených projít v tomto roce a bylo mi umožněno připojit se ke skupině jezuitů, kteří touto přípravou projdou v městě Spokane ve Spojených Státech Severoamerických.

Opustím Paříž hned po naší druhé květnové mši sv. v neděli 20. května ráno. Proto také bude naše mše sv. v sobotu 19. května poslední českou mši sv. před letními prázdninami (viz program na poslední stránce tohoto čísla *Oběžníku!*)

Vrátím se do Paříže, dá-li Pán Bůh, právě tak včas na vánoční půlnoční mši svatou.

Řijďte mi popřát šťastnou cestu, a hlavně se se mnou pomodlit za zdar mé třetí probace, v sobotu 19. května!

Počítám s Vaší podporou i věrností České Misii, kteřá samozřejmě i v mé nepřítomnosti pokračuje ve své činnosti(!) od první mše sv. dne 15. září, jako obvykle.

Hezké letní prázdniny - a těm, kdo 19. května nemohou přijít - nashledanou o vánocích!

Vas P. Petr Kolář TJ

Pravidla k rozlišování duchů (podle sv. Ignáce)

(Z postní duchovní obnovy, dávané P. Josefem Kolářkem TJ z vat. rozhlasu 16. - 18. března)

Těm, kdo jdou v životě od jednoho smrtelného hříchu ke druhému, nabízí nepřítel pro jejich obrazotvornost představy radostí a smyslných požitků tak, aby je udržel ve stavu, ve kterém se již nacházejí. Dobrý duch používá opačné taktiky: budí v nich svědomí a jeho prostřednictvím nabádá rozum k tomu, aby výčitkami hříšníka vyburcoval z nedbalosti.

U osob, které se neustále zdokonalují ve službě Bohu, postup obou duchů je obrácený. Takové osoby sužuje zlý duch sklíčeností, staví jim do cesty nejrůznější překážky a navádí je k malomyslnosti falešnými představami o jejich nepřekonatelnosti. Dobrý duch naopak za těchto okolností dodává odvahy a útěchy, vnuká pokoj a prostředky k dalšímu postupu, odstraňuje překážky nebo alespoň ukazuje snadné prostředky k jejich překonání.

Útěchou nazývám všechn růst víry naděje a lásky, spojený s vnitřní radostí, která vede člověka k zájmu o věci nebeské v míru a pokoji, který má svůj původ v našem Pánu a Stvořiteli.

Neútěchou nazývám opak útěchy: nepokoj duše, temnoty ve kterých se nachází, obavy vyplývající z různých hnutí duše, která směřují k malomyslnosti a zájmu jen o věci nízké a přízemní. Jako je neútěcha opakem útěchy, tak i myšlenky a inspirace, které se z ní rodí, jsou opakem myšlenek, které nám jsou vnukány v době útěchy.

Z toho plyne, že v době duchovní vyprahlosti a bezútěšnosti nemáme nic měnit na svých dřívějších předsevzetích a plánech, nýbrž máme na nich neochvějně trvat a pro jakékoliv změny vyčkat útěchy a předsevzetí, učiněná v době útěchy měnit opět jen v době útěchy. Neboť, tak jako tehdy byl jejich inspirátorem duch dobrý, tak je to ve vyprahlosti duch zlý, který se nás pokouší svést s dobré cesty.

Jaká škoda, že příležitosti ke skvělé duchovní obnově využilo jen tak málo lidí! Že by z neznalosti toho, o čem vlastně při takové obnově jde?

V květnu, červnu, červenci a srpnu si připomínáme

1. 5. 1973 zemřel spisovatel Václav Renč
 12. 5. 1884 zemřel hudební skladatel Bedřich Smetana
 14. 5. 1316 se narodil v Praze český král a císař říše římské Karel IV.
 15. 5. 1944 zahynula v koncentračním táboře spisovatelka Milena Jesenská
 17. 5. 1969 zemřel v Římě kardinál Josef Beran
 20. 5. 1883 se narodil Jan Kašpar - legendární postava našeho letectví
 18. 6. 1949 kardinál J. Beran naposledy káže na Strahově
 21. 6. 1621 poprava 27 českých pánů v Praze
 25. 6. 1933 zemřel Kamíl Hilbert - poslední stavitel Svatovítské katedrály
 29. 6. 1793 se narodil Josef Ressel - vynálezce lodního šroubu
 29. 6. 1914 se narodil dirigent Rafael Kubelík
 3. 7. 1854 se narodil hudební skladatel Leoš Janáček
 3. 7. 1883 se narodil spisovatel Franz Kafka
 6. 7. 1415 byl v Kostnici upálen M. Jan Hus
 10. 7. 1834 se narodil spisovatel a básník Jan Neruda
 11. 7. 1854 zemřel v Plzni J. K. Tyl - průkopník českého divadlnictví
 12. 7. 1399 zemřel stavitel a sochař Petr Parléř
 14. 7. 1939 zemřel malíř Alfons Mucha
 8. 8. 1884 zahynul tragicky poblíž městečka Oetz v Tyrolích zakladatel Sokola M. Tyrš
 21. 8. 1968 začala okupace Československa pěti státy Varšavské smlouvy
 29. 8. 1944 začalo Slovenské národní povstání

Z přednášky br. Kinského

(O cestě po Svaté zemi)

Minulý rok byl významným mezníkem pro židovský národ, neboť se slavilo 30. výročí uznání židovského státu *Israele*. Zároveň byl zvolen první prezident republiky *Izák Navon*, který se narodil na půdě země zaslíbené. Židovský národ je tedy opět a to již 30 let pánem ve své zemi kde se křesťanské chrámy a kláštery těší svobodnému rozvoji: vedle židovské víry, která prošla stejně dlouhým obdobím vhnanství a útlaaku.

Židé se počali do země vracet již v minulém století. Kolem r. 1880 přišel *Šimon Berman*, polský Američan, který založil první zemědělské družstvo v *Tiberiasu*. Tam je též nejstarší *Kibuc Degania* s museem přírodovědce *Gordona*.

Židé získávali sbírkami fondy na nákup pustin a neplodných území od kočovných beduinských kmenů a když se pak v poušti pomocí zavodňovacích prací a lidského potu objevovaly sady a rolnosti, docházelo odbojvalých majitelů k stížnostem, že šlo o nákup nerovný.

Mezi oběma světovými válkami se do *Israele* stěhovali většinou Židé z Ruska a Polska (*Golda Meir* ač rodačka z *Milwauku* - USA je též z ruské rodiny, *Izak Rabín* je též ruský žid). *Československo* přispělo význačnou měrou k uznání *Israele* Spojenými národy v r. 1948 a jméno *Masaryk* je tam ctěno celým národem. V *Tel Avivu* je třída = *Reha Masaryk* a blízko *Kibuc* téhož jména. Ostatně jedinou cestu, kterou *T.G.M.* podnikl jako prezident republiky, byla do *Palestiny*.

Víte jak mluví s hloupým židem v Praze
chytrý žid?
???

Telefonicky - z Paříže.

(Z humoristického občasníku "Bič". který vydává v Gagny jistý Mr Tchij'aique, původem rěkde z Balkánu na východ od Rýnna)

ČETLI JSME KNIHU

(Jiří Gruša, Dotazník, Vydalo nakladatelství Sixty -
- Eight Publishers, Corp., Toronto v srpnu 1978)

Čili Edvín musel začínat úplně od začátku, jako kdyby nikdy nebyl Astor První, ten Dobošdortový. Nejdřív odevzdal pragovku CH 434 a pak šel na Moráň kácet les. Ale neodevzdal, s. Pavlendo, smaltovaný plech z postranice toho auta. Je na něm malovaná láhev starého českého. Hnědá jako ve skutečnosti, podklad však temně modrý s jasně žlutými písmeny na něm.

CHVALNĚ ZNÁMÝ SVĚTLÝ LEŽÁK
VLAČIHA A KLÁN

K dostání jen v lepších závodech

Potom se tatínek šel zeptat do pekáren, jestli by ho nevzali zpátky. Řekli mu, že ho snad vezmou, a dali mu zrovna ten dotazník, co já mám, s. Pavlendo, od vás. Byl právě čerstvý, s nízkým ročníkovým číslem. V dotazníku se nás ptali, zda jsme dělníci. Avšak znovu tím mířili na Aliciny oči. Ty v sobě jako by dělnickost neměly (das Vollarbeiterschaftliche?). Edvínovi to vrtalo hlavou. Napsal jim do rubriky "původ" (už tehdy č. 6, ale na rozdíl od nynější rubriky, která se oklikou ptá na tzv. původní povolání, kladla se tehdy otázka přímo), že pochází z téhož Edvína knihtiskaře jako bratr Bohuslav. Přesto mu odpověděli, že není tak dělníkem jako Bonek.

(V době, kdy tento román vychází, je jeho autor Jiří Gruša, v Praze ve vězení. Dle Sdělení č.14 Charty 77 ze dne 9. června 1978, byl 2. června 1978 obviněn z trestného činu pobuřování (§ 100 Trestního zákoníku), jehož se měl dopustit tím, že napsal román *Dotazník* a souhlasil s jeho vydáním v Edici Petlicí a s překladem do němčiny, který vyjde v nakladatelství Reich Verlag v Lucernu ve Švýcarsku. Klade se mu za vinu, že v románě údajně útočí proti společenskému a státnímu zřízení republiky. Generální prokurátor této republiky na něj uvalil vazbu podle § 67 písm. b trest. řádu.

Zajímavosti z domova i ze světa

Jan-Pavel II. uveřejnil nedlouho po návratu ze své cesty do Mexika svou první encykliku, nazvanou *Redemptor hominis*. V průběhu Svatého týdne pak uveřejnil otevřený list kněžím z celého světa. Zdobou textů, které jsou jakýmsi "programem" jeho pontifikátu, stejně jako z jeho osobních projevů při audiencích a veřejných bohoslužbách vysvítá celá jeho energická povaha a starost o utužení disciplíny i pořádku ve vnitrocírkevních záležitostech, po období od koncilu, ve kterém mnozí věřící právě po takové jednoznačném postoji toužili. Nový papež je pro ně pro všechny jistě velkou vzpruhou!

30 let po velké vlně pronásledování církve v Československu, jako následku uchopení moci komunisty, uveřejnily *STUDIE* (č. 62) článek s citacemi záznamů ze schůzí ÚV KSČ v tehdejší době z pera historika *Karla Kuplana*. Tyto dokumenty kromě už známých skutečností ukazují především neomalené manýry tehdejších špičkových představitelů KSČ ve vnitrostranických jednáních, kdy se cítili "mezi sebou", takže odložili poslední zábrany.

Současná situace církve v Československu je snad nejlépe stručně shrnuta v každém čísle *Nového Života*, vydávaného stejně jako *STUDIE* Křesťanskou Akademií v Římě. (A propos - nemyslíte, že by se aspoň jeden z nich velmi dobře vyjímal i ve vaší domácnosti?)

Poslední číslo *NŽ* přináší zprávu o připravovaném procesu s knězem *V. Srmou*, za jeho kněžskou činnost v letním táboře esperantistů (sloužil pro mladé mši sv. - jaký to hrůzný přečin, že?). Spolu s ním čeká na proces ovšem i vedoucí tábora, *Ing Šváček*.

New York Times, americký deník, uveřejnil interview s panem kardinálem *Tomáskem*, ze kterého vyplývá katastrofální situace církve v Čechách a jmenovitě v pražské arcidiecézi, způsobená desítky let trvajícím tvrdou kontrolou státními orgány. Článek se rovněž zmiňuje o stále silnější "podzemní církvi", do které režim zatlačuje všechny, kdo se nechtějí podrobit bezohledným proticírkevním nařízením.

DRAK, východočeské loutkové divadlo, v nejlepší tradici proslulé loutkařské tradice rodiny Kopeckých, jejichž potomek ostatně i dnes v nepočetné skupině působí, bylo na turné ve Francii. Nejdříve vystoupilo v Cergy-le-Pontoise, v rámci tamějšího loutkařského bienále (v sobotu 17. března pozdě v noci), potom dávalo ještě několik dalších představení v pařížské oblasti i v Paříži samotné.

Janáčkovu hudbu ze záznamu, ale také v přímém přenosu z Brna, si mohli jeho ctitelé poslechnout v půlnočních vysíláních stanice France-musique po celý letošní Svatý týden. Každé vysílání trvalo přes hodinu a bylo doplněno rozhovory s interprety Janáčkovy díla v Brně, částečně v přímém přenosu z domu, ve kterém Janáček v Brně žil. Zazněla všechna skladatelova významná díla, od *Missy glagolské* přes *Tarase Bulbu* až po i u nás málo uváděná díla, jako opera *Jemifa* nebo *Výlety pana Broučka*. Šlo vlastně o první kompletní provedení Janáčkovy díla ve Francii, a třebaže to bylo uvedení jen rozhlasové, svědčí to bezpochyby o rostoucím zájmu o Janáčka ve světě.

P. Felix Mikula, slovenský kněz, který byl dlouhou dobu zaměstnán ve Svobodné Evropě, od svého odchodu z Československa po únoru 1948, zemřel 7. dubna tr po delší nemoci v Clevelandu, kam se uchýlil na odpočinek po ukončení pracovního závazku v Mnichově. *P. Mikula* byl do února 1948 profesorem teologie v pražském kněžském semináři a v exilu vydal několik zajímavých spisů - jeden z posledních, *Dar řeči*, vydala Křesťanská Akademie v Římě a zájemci si ji mohou opatřit na adrese České Katolické Misie v Paříži.

P. Mikula se významně podílel také na urovnání vážných problémů ve vztazích mezi Čechy a Slováky a už proto na něj nesmíme ve svých modlitbách zapomenout.

Ve dnech 28.7.-4.8. se koná pouť do Říma. Při této příležitosti se účastníci setkají s papežem *Janem - Pavlem II.* a přijmou jeho požehnání. Účelem pouti je uctít památku kardinála *J. Berana* a kardinála *Š. Trochty*, vyžádat si přímluvu našich svatých patronů - *sv. Jana Nepomuckého* a *sv. Václava* - za náš národ.

F. Oberfalteer, náš krajan, vystavuje své gobelíny od 29. května v *Maison des Métiers d'Art français*, 28, rue du Bac, PARIS 7^e

Karl Anton, známý světový filmový režisér zemřel v Berlíně 12. dubna tr. ve věku osmdesáti let. Narodil se na Moravě. Některé filmy z jeho tvorby: *Tonička* (1927), protisovětský *Křižník Sevastopol* (1936), *President Kruger* (1941).

Naše modlitby doprovázejí na věčnost ...

paní Marie Bělehrádková, zemřela 7. dubna tr. po dlouhé, těžké nemoci v klinice v Kremlin-Bicêtre. Svátostí nemocných ji zaopatřil a pohřební dořady vykonal otec Kolář. Přesto, že pohřeb se konal ráno, sešlo se velmi mnoho našich krajanů, jak se to sluší při příležitosti úmrtí někoho, kdo byl tak znám a kdo tolik vykonal pro život naší krajské obce v pařížské oblasti. Za *Sokol* se s ní na hřbitově rozloučil pan Fiedler, který právě vyzvednul její obětavou činnost mezi sokolským dorostem.

Zpět nám přišel *OBEŽNÍK*, panu Šimkovi bytem 211, boulevard Raspail, 75014 Paris, s poznámkou *décédé*.

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misii přispěli:

Anonym 2x	Čechová	Dörfler	Han	Hamola
Horký	Choutka	Macháček	Novák	Riegel
Slíva	Starý	Verner	Vladika	Wurm

Príspevky šekem posílejte na adresu

Mission Catholique Tchèque, CCP 20138 63M Paris

Všem bez rozdílu, kdo v uplynulém období účinně podpořili naši Misii, z celého srdce - PÁN BŮH ZAPLAŤ!

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci v 17.15
tj ve čtvrt na šest večer, v kapli domu
CENTRE SEVRES, 35, rue de Sevres 75006 PARIS

Příležitost ke sv. zpovědi před každou mší sv.
nebo v pátek odpoledne
v pondělí celý den

Po mši sv. pravidelná setkání v sále č. 5 v přízemí

Na květen jsme připravili:

5. května - pan J. Řehák promítne diapositivы z prázdninového pobytu na Korzice
19. května - setkání s otcem Kolářem před jeho odjezdem k šestiměsíčnímu studiu v USA.

!! POZOR !! - tato schůzka uzavírá náš program školního roku 1978/79
V červnu tr žádné české bohoslužby
ani žádná setkání nebudou!

K dalším českým bohoslužbám se sejdem zase až třetí sobotu v září, to jest po letních prázdninách, jak to ještě všem připomene 4. číslo našeho "Oběžníku", které vyjde v létě.

Na zahájení nového roku bude našim hostem p. Josef Pazderka TJ z Londýna.

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris